

S.O.S. Krízis
Alapítvány

SZAKMAI ÉS PÉNZÜGYI
BESZÁMOLÓ BUDAPEST
FŐVÁROS IV. KERÜLET
ÖNKORMÁNYZATA RÉSZÉRE

2025. év

Hellenbart László

intezmenyvezeto@soskrizis.hu

S.O.S. Krízis Alapítvány
Digitálisan aláírta:
S.O.S. Krízis Alapítvány
Dátum: 2026.04.09
13:17:25 +02'00'

Az S.O.S. Krízis Alapítványt 1996-ban alapította öt, elhivatott magánszemély, akik a rendszerváltozás utáni idők kríziseiben érzékenyen reagáltak a bajba jutott családok szükségleteire, az otthon elvesztésének drámájára. 1997-ben, a Gyermekvédelmi törvény megszületésével egy időben kezdtük meg működésünket, és azóta is a fővárosi gyermekvédelem meghatározó civil szereplői vagyunk.

Az évek során számtalan változáson ment keresztül szervezetünk, melyek többsége előrevivő volt. 2005-ben, az akkori Szociális és Munkaügyi Minisztérium életre hívta a bántalmazottak segítségét célzó krízis modellprogramot, amihez az elsők között csatlakoztunk, az áldozatokat befogadó krízisközpontot létrehozva Budapesten. Szakmai céljaink és módszereink újszerűségét mutatja, hogy a kezdetektől több lépcsős rendszerekben gondolkodtunk, és az intézményes elhelyezés mellett nagyon hamar létrehoztuk a „kiléptető lakásokat”, hogy az átmeneti otthonban megerősödött családok elkezdhessék önálló életüket, még védett, de már nagyobb felelősséget és önállóságot jelentő ellátási helyen.

2016-ban megnyitottuk Budapest azóta is egyetlen Félutas Házát, ami szintén a bántalmazás elől menekülők számára biztosít segítséget, azonban egy hosszabb távú, akár 5 évig tartó reintegrációs folyamatban. 2017-től, ahogy a jogszabály lehetővé tette, folyamatosan bővítjük külső férőhelyeinket, ahol a letisztult jogi szabályozásnak köszönhetően akár 3 évig is támogathatjuk a hozzánk forduló családokat.

A különböző szolgáltatástípusok más-más szakmai tartalmakkal bírnak, és jogszabály által meghatározottan eltérő ellátási időket is jelentenek. A bántalmazottak krízisellátása 56 napig tart, itt a cél az életmentés, a fizikai és mentális biztonság megteremtése. A családok átmeneti otthona ellátásban az ellátási idő 12 hónap, mely indokolt esetben meghosszabbítható 6 hónappal, illetve tanköteles korú gyermek esetén a tanítási év végéig. A kiléptető lakások ebből a szempontból az átmeneti otthon szabályozásával egybe esnek. Külső férőhelyeken az átmeneti otthonban töltött idővel együtt számolva 3 évig maradhatnak gondozásunkban a családok, míg a félutas házban – ahová nyilvános, országos pályáztatás után kerül a család – 5 évig is tarthat a gondozási folyamat.

A szakképzett segítő munkatársak – családgondozók, szakgondozók – mellett minden intézményünkben rendelkezésre áll jogász, pszichológus, fejlesztőpedagógus kolléga, akikkel együttműködve támogatjuk családjainkat. A krízisellátásban 4 esetmenedzser kolléga a nap 24 órájában elérhető mobiltelefonon, hogy szükség esetén azonnal el tudják kezdeni szervezni az áldozatok menekítését. Az alacsonyabb támogatási intenzitást igénylő, önálló lakhatást jelentő szolgáltatásoknál mentor kollégák támogatják a családokat.

Jelenleg az alábbi szolgáltatási helyeken nyújtunk szolgáltatásokat:

Név	Cím	Férőhely	Szolgáltatás
S.O.S. KRÍZIS ALAPÍTVÁNY CSALÁDOK ÁTMENETI OTTHONA	Cím titkos	40 fő	családok átmeneti otthona; krízisközpont
	1047 Budapest Perényi Zsigmond utca 28a fsz 5	4 fő	külső férőhely
	1047 Budapest Perényi Zsigmond utca 28a fsz 12	4 fő	külső férőhely
	1049 Budapest Irányi Dániel utca 9-12	7 fő	külső férőhely
	1047 Budapest Szabadkai utca 25 fsz 1	6 fő	Félutas Ház
S.O.S. KRÍZIS ALAPÍTVÁNY CSALÁDOK ÁTMENETI OTTHONA - II	Cím titkos	25 fő	családok átmeneti otthona; krízisközpont
	1047 Budapest Szabadkai 7 fsz 2	5 fő	kiléptető lakás
	1047 Budapest Szabadkai 7 fsz 5	4 fő	kiléptető lakás
	1047 Budapest Szabadkai 7 fsz 6	4 fő	kiléptető lakás
S.O.S. KRÍZIS ALAPÍTVÁNY CSALÁDOK ÁTMENETI OTTHONA - III	1147 Budapest Jávorka Ádám utca 18	34 fő	családok átmeneti otthona
	1089 Budapest Baross utca 122	6 fő	kiléptető lakás
	1149 Budapest Mexikói út 14	5 fő	külső férőhely

Három nagy intézményünkben egyidejűen 99 főt, 26 családot tudunk ellátni. Kiléptető lakásainkban 4 család, 19 fő ellátását biztosíthatjuk, míg külső férőhelyeken további 20 fő, 5 család elhelyezése valósul meg. Félutas házunkban további egy család, 5 fő elhelyezésére van lehetőség, így összesen 143 fő, 36 család egyidejű elhelyezését tudjuk biztosítani a rendszer különböző szintjein.

A szakképzett segítő munkatársak – családgondozók, szakgondozók – mellett minden intézményünkben rendelkezésre áll jogász, pszichológus, fejlesztőpedagógus kolléga, akikkel együttműködve támogatjuk családjainkat.

A gyermekvédelmi törvény célja, hogy megvédje a gyermek családban való felnevelkedésének jogát, ha a szülő elveszíti a lakhatását, s emiatt ki kellene emelni a gyermeket a családból. A gyakorlatban tapasztaljuk, ügyfélkörünk többsége komplex problémacsoporttal érkezik az ellátásba, így a lakhatás elvesztése valójában nem az oka, hanem a diszfunkcionális működés tünete.

Célunk és feladatunk, hogy a nálunk elhelyezett kliensek ezeknek a problémáknak a megoldásában nyerjenek megsegítést, hogy az átmeneti gondozás jogszabályban meghatározott idejének letelte után magasabb szinten tudjanak önálló életet kezdeni, mint ahogy az ellátásba bekerültek.

A cél megvalósítása érdekében mind esetben szoros team-munkában dolgozunk, bár minden családnak van önálló családgondozója, akivel a gondozási tervet egyeztetik, a közvetlenül támogatja őket a gondozási terv megvalósulásában.

Az elhelyezés során – a lakhatás biztosítása mellett – rendelkezésre álló szolgáltatások:

- *Családgondozás:* a beköltözést követ. 24 órán belül a családgondozó felveszi a kapcsolatot a családdal, megtörténik az első interjú, majd folyamatosan formálódik a gondozási terv. A családgondozó szakmai munkája során a szociális munka és a szociálpedagógia teljes eszköztárát használva támogatja a családot. Intézményünkben a *Gyermekeink védelmében* adatlap-rendszert használjuk, ezek közül az ATG3 nevű dokumentumban rögzítjük a gondozási célt, s a cél megvalósulásához vezető eszközök, feladatok rendszerét, mely szerződéseket átlagosan 4 hetente felülvizsgáljuk, szükség szerint alakítjuk, módosítjuk az kliensekkel közösen. Ezen munkamódszer segítségével jól nyomon követhető az eset alakulása, az meghatározott feladatok teljesülése és a hozzájuk rendelt segítség, s egyben lehetőséget biztosít arra is, hogy flexibilisen tudjunk reagálni a gondozási idő alatt felmerülő problémákra.
- *Szociális ügyintézés:* a család mindennapjaihoz kötődő szociális ügyintézés támogatása, segítése. Célunk, hogy klienseink jártasságot szerezzenek a különböző hivatalos ügyek intézésében, így – amennyiben erre van lehetőség – elsősorban az ellátott saját maga intézi az ügyeit, családgondozói támogatással.
- *Gyámhivatali ügyintézés:* a családban felmerülő családjogi, gyámügyi kérdések rendezésében való segítségnyújtás – pl. gyermek családi jogállásának rendezése, szülői felügyeleti jogot érintő kérdések.
- *Gyermeknevelési tanácsadás:* gyermek-és ifjúsági felügyelő, illetve csecsemőgondozó – nevelő munkatársaink rendszeresen tartanak gyermekcsoportokat az ellátott gyermekeknek, melyeken szocializációjuk, manuális készségeik fejlesztése mellett társas kapcsolataik alakításában is segítséget nyújtanak. Munkatársaink szükség szerint

a gyermeket gondozó szülők rendelkezésére állnak, gyermeknevelési, konfliktuskezelési tanácsadással, gyakorlati segítségnyújtással.

- *Gyermekfelügyelet:* az átmeneti otthonokban elhelyezett gyermekek napközbeni ellátását elsősorban a helyben rendelkezésre álló intézmények (bölcsde, óvoda) igénybevételevel oldjuk meg, hozzásegítve ügyfeleinket az ellátáshoz jutáshoz. Emellett intézményen belül rendszeres gyermekcsoportok tartásával biztosítjuk a gyermekek felügyeletét arra az időre, amikor a szülőnek olyan elfoglaltsága akad, mely ezt indokoltá teszi (pl.: orvosi ellátás, hivatalos ügyintézés). A szülő hosszabb távú akadályoztatása esetén – pl. hosszú idejű kórházi kezelés -, ha a gyermek felügyelete más módon nem megoldható, gyermekek átmeneti otthona segítségét kérjük.
- *Mentálhigiénés gondozás:* Alapítványunk pszichológusa heti rendszerességgel tart egyéni terápiás alkalmakat az azt igénylő ügyfelek számára. Fontosnak tartjuk, hogy beköltözést követően minden klienssel felvegye a kapcsolatot a pszichológus. Ez egyrészt fontos a lakhatás elvesztése miatti trauma feldolgozásában, másrészt az ügyfelek és a pszichológus közötti bizalmi kapcsolat létrejötté szempontjából.
- *Jogi tanácsadás:* Szervezetünk jogásza előre egyeztetett időpontban az ügyfelek és a családgondozók rendelkezésére áll. Specializált területe az áldozatvédelem, de emellett polgári jogi ügyekben, családi jogi ügyekben is igen jártas.
- *Fejlesztőpedagógiai segítség:* 2021-től minden intézményünkben rendelkezésre áll a gyermekek számára fejlesztőpedagógus, aki heti rendszerességgel foglalkozik a tanulásban segítségre szoruló gyermekeinkkel.
- *Krízisellátás:* A kapcsolati erőszak áldozatait segítő krízisprogramban az áldozat akár azonnal be tud kerülni a szolgáltatásba, ahogy teljes körű ellátásban részesül. A krízisprogram professzionális és speciális szaktudást igénylő feladat, melyet tapasztalt és a területen jártas munkatársaink végeznek, a szakmai stáb részeként, de attól elkülönülten.
- *Szükség szerinti teljes körű ellátás:* Amennyiben a családban olyan helyzet áll el, hogy a tartásra kötelezett szülők nem tudnak gondoskodni a családban élő kiskorúak élelmezéséről, ruházkodásáról, elemi szükségleteiről, úgy a szükséghelyzet azonnali megállítása érdekében teljes körű ellátásban részesülnek a kliensek. Természetesen nem célunk ellátottaink hospitalizálása, intézményi függőség kialakítása, így minden lehetséges eszközzel a család önfenntartási képességének visszaállítása ilyenkor a gondozási cél.
- *Kiléptető-lakás lehetősége:* Az Intézményben hosszabb-rövidebb időt eltöltött, kellően megerősödött családok számára intézményünk kiléptető-lakásokat tart fent, melyek célja kettős: egyrészt minimálisra csökkenti az intézményi hospitalizálódás káros hatásait, másrészt átmenetet képez a védett intézményi élet és a támasz nélküli, önálló életvitel között. A családok ez által fokozatosan visszavezethetők az önálló életvitel keretei közé, folyamatos és rendszeres, ám nem állandó támogatás biztosításával. A kiléptető lakáshoz jutás pályázati rendszerben történik, üres férőhely esetén nyilvános pályázatot

hirdetünk az ellátottaknak, ezzel is erősítve a saját sorsukért, életükért történő felelősségvállalást. A pályázatokat a teljes szakmai stáb objektív pontrendszerben értékeli.

- *Előtakarékosság lehetősége:* Intézményeinkben többségében gondozási elvárás, hogy az ellátott, lehetőségei szerint, takarékoskodjon. A védett körülmények között lehetősége van anyagi tartalék gyűjtésére, melyet kiköltözésekor egy összegben kap kézhez, ezáltal megteremtve akár egy önálló albérlet lehetőségét, akár egy lakásfelújítás költségeinek viselését. Az előtakarékoskosságot igény szerint az ügyfél maga kezelheti takarékbetétkönyvben, vagy az Alapítványnál letétbe helyezve mi kezeljük helyette. 2015. óta bevezettünk egy, a hagyományos gondozási tervtől eltérő eszközöket igénylő takarékoskodási formát, melynek keretein belül külön együttműködési megállapodást kötünk a takarékoskossági projektbe becsatlakozó ellátottakkal, bízva abban, hogy a formai kettéválasztottsággal növelni tudjuk az ügyfelek elköteleződését anyagi tartalékaik megteremtése iránt. Az Alaprákó program lényegi eleme, hogy ha a család 3-6-9 hónapig fenntartja a szerződésben vállalt takarékoskossági összegét, úgy 10-20-30%-kal csökkentjük a személyi térítési díját, mely összeg szintén a család előtakarékoskossági számláját növeli. A lakók takarékoskossági célú befizetéseit elkülönített bankszámlán kezeljük. A program sikerességét bizonyítja, hogy családjaink több, mint fele részt vesz benne, többszázezer forintos takarékoskodást érve el.

Az Alaprákó program 2023-ban elnyerte az Átmeneti Gondozást nyújtók Országos Szövetsége (ATOSZ) jó gyakorlat – díját, mint a szakmai megújulást célzó, innovatív gyakorlat.

- *Félutas Ház:* A Félutas Ház szolgáltatás azon kliensek számára elérhető, akik bántalmazást követően az ország bármely krízisközpontjában elhelyezésre kerültek, majd onnan családok átmeneti otthonába /anyaotthonba költöztek, s a gondozás során kellően megerősödtek ahhoz, hogy jó eséllyel tudjanak önálló életet kezdeni. A jogszabály és a vonatkozó szakmai protokollok által erősen meghatározott azoknak a köre, akik a szolgáltatást igénybe vehetik. Üresedés esetén országos pályázatot hirdet Alapítványunk a családok átmeneti otthonai körében, a pályázatokat szakmai team bírálja el objektív szempontok alapján.
- 2020-ban megnyitottuk első *külső férőhelyünket*, melyet azóta újabbak követtek, a. A külső férőhely abban különbözik a fent említett kiléptető lakásoktól, hogy itt – az intézményben eltöltött gondozási idővel együtt – három évig maradhatnak a családok azzal, hogy vállalják az ingatlan közüzemi költségeinek megfizetését, és előtakarékoskossági programban vesznek részt.

A 2025-ös évre annak számos szakmai újdonsága mellett a kiegyensúlyozottság, és ezzel együtt a problémák változatlansága is jellemző volt. Intézményeink krízisközpontként működve fogadják a kapcsolati erőszak áldozatait, és ennek a területnek két nagyon fontos innovációja volt tavaly: módosult a 149/1997. (IX.10.) kormányrendelet, és szabályozottá vált a krízisközpontokban elhelyezett gyermekek és külön élő szülőjük kapcsolattartásának kérdése, valamint megteremtődött a lehetőség arra, hogy az intézmény önmaga is kezdeményezhesse a megelőző távoltartást. Mindkét jogi eszköz jelentősen hozzájárul ahhoz, hogy a kapcsolati erőszak miatt elmenekülő bántalmazottak és gyermekeik jogi garanciákat kaphassanak a biztonságuk érdekében. Mindkét jogszabály-módosításban jelentős szerep volt az S.O.S. Krízis Alapítványnak az országos módszertani szervezeten belül végzett tevékenysége okán.

A bántalmazottak oldalán megjelenő jogi garanciák mellett azonban mélyülő szegénységről, tartóssá vált lakhatási szegénységről számolhatunk be. Az évek óta érződő kapacitáshiány, ami a családok átmeneti otthona ellátást érinti, nem enyhült 2025-ben sem. Országosan és a fővárosban sincs elegendő férőhely az otthonukat veszített, vagy lakhatási hiánnyal küzdő családok számára, hosszú várólistával dolgozik az intézmények többsége, így az S.O.S. Krízis Alapítvány által fenntartott hálózat is. Az egyre meredekebben emelkedő fővárosi albérletárak jelentősen korlátozzák a társadalom alsó harmadába tartozó családok számára a piaci alapú lakásbérletet, és esetükben különös nehezítő körülményként van jelen akár a kisgyermek, akár a több gyermek, esetleg a vélelmezett roma származás – esetenként ez így együtt. Még ha anyagi lehetőségeik szerint ki is tudnának bérelni egy lakást, a fenti akadályok miatt ez a gyakorlatban gyakran ellehetetlenül, vagy extra feltételeket állít az ingatlan tulajdonosa, ami szintén a megghiúsulás irányába mutat. Önkormányzati bérlakáshoz jutás esetleges, a szűkös lakáskapacitások miatt a területre jellemzően nincsenek garanciális elemek, amik biztosítanák a sikeres pályázást.

A rögzülten nehéz külső körülmények mellett lehetőségeink szerint igyekszünk a családokat segíteni az önállósodás felé vezető úton. Sikerrel működtetjük az ATOSZ-díj nyertes Alaprákó takarékosági programunkat, melyet az előző fejezetben már bemutattunk. Az így képződő előtakarékoság alapot tud jelenteni egy lakás bérletére, vagy az ingatlan berendezésére, egyéb lehetőségek – pl. CSOK - esetén ügyintézési, ügyvédi, költözési kiadások fedezésére.

Mindaddig, amíg gondozásunkban élnek a családok, számtalan eszközzel igyekszünk számukra megélhetővé tenni a nálunk töltött időt. Évek óta kiváló együttműködésben dolgozunk az **Éltrevaló Egyesülettel**, akik saját pályázati forrásukból megteremtett finanszírozással hozzák művészetterápiás önismereti foglalkozásaikat a nálunk élő gyermekeknek. A foglalkozásokon a képzőművészet, zeneterápia, közös alkotás és önismereti elemek vegyítésével segítenek feldolgozni a gyermekeknek az otthonvesztés krízisét, és támogatni őket a pozitív énkép,

önértékelés kialakításában, fejlesztésében. A program részeként a gyerekek közös dalt is alkottak Kárász Eszter zenész – énekessel, amit végül egy valódi stúdióban tudtak rögzíteni.

2025-ben is megtartottuk immár hagyományos **nyári táborunkat**, ahol 20 gyerek számára tudtuk biztosítani az egy hetes nyaralást Tatán, az Öreg-tó partján.

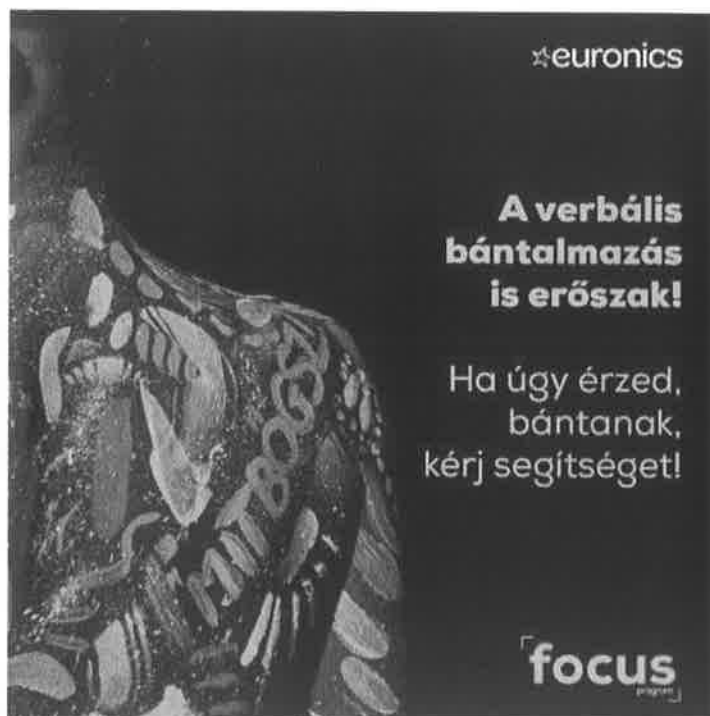
Az elmúlt évben két jelentős együttműködés is meghatározta Alapítványunk működését. Az egyik a KÁVA Kulturális Műhely Egyesülettel együtt vitt **Közös értékeink** pályázat, mely az Európai Unió közvetlen támogatásával valósult meg 2024-2025 évben. A programban 17 budapesti és Budapest agglomerációjában lévő középiskolát értünk el, összesen 420 gyereket, akik részt vettek a KÁVA Megzabállak! című, kapcsolati erőszakról szóló előadásán, majd ezt követően Alapítványunk munkatársai meglátogatták őket az iskolában, és egy prevenciós foglalkozás keretében közösen feldolgoztuk az előadást, illetve konkrét információkat kaphattak a bántalmazásról, a segítségnyújtás lehetőségeiről. A program egyik eredménye a **Szív verjen, ne a kéz** című kiadvány (Kőszegi, E., Hellenbart, L. Kovács, T.K., 2025) mely egyrészt tartalmazza a programban rögzített kutatás adatait a kapcsolati erőszakhoz fűződő elfogadásról és attitűdökről, másrészt újszerű, nemzetközi szakirodalmakra támaszkodó szemlelet kíván hozni a kapcsolati erőszakra vonatkozó szakmai diskurzusban. A tanulmány 2026 elején fog megjelenni a közönség számára.

Milák Melinda és Takács Gábor színművészek egy fővárosi gimnázium diákjaival a Megzabállak! című eladás közben.

Az elmúlt év másik jelentős együttműködése az Euronics Kft-vel alakul ki, akik szakmai partnernek hívták az S.O.S. Krízis Alapítványt a Focus Program nevű kampányukba

(www.focusprogram.hu). A program a verbális abúzus, a neurodiverzitás, és a pánikbetegség társadalomban való megjelenésére, valamint aspektusainak fontosságára hívja fel a figyelmet. A szakmai háttér kidolgozásában 14 civil szervezet, köztünk alapítványunk is részt vállalt, segítve a verbális abúzusra vonatkozó rész szakmai

kidolgozását. A programban az Euronics Kft. az adott téma időszakában az általa működtetett kereskedelmi egységekben lévő televíziókészülékek mindegyikén a programban készült kampányvideót vetítette, ezzel segítve elő a téma fókuszba kerülését. A videó elérhető a YT videomegosztó portálon, illetve ezen a linken: <https://tinyurl.hu/dnJ8>

Az intézményekben folyó szakmai munka kiegyensúlyozott és magas színvonalú. Munkatársaink elhivatottan képviselik a rászorulókat és a bántalmazottak ügyét, az alapvető szakmai munkavégzés mellett egyéb szolgáltatásokkal és programokkal egészítjük ki a gondozási folyamatokat. Rendszeresen tartunk családi napokat, rendezvényeket (gyereknapi, őszi köszöntő, húsvét, stb.), melyet munkatársaink szerveznek a családok számára, Fejér Szilvia kollégánk pedig szövést oktat a gyerekeknek és a szülőknek. Minden házukban rendelkezésre áll pszichológus, jogász és fejlesztőpedagógus a komplex segítség érdekében.

Munkatársaink rendszeresen vesznek részt szakmai találkozók, konferenciákon, aktív szerepet vállalunk az ágazati tervezés és irányítás munkájában, képzések és előadások tartásával segítjük a jelzőrendszer munkáját (pl. Budapesti Rendőr-főkapitányság érzékenyítő tréningek, JÁSZER, jelzőrendszeri találkozók), részt veszünk a helyi esélyegyenlőségi tervek kidolgozásában, megvitatásában. Párbeszédet kezdeményeztünk velünk Dér András Balázs Béla-díjas filmrendező, aki egy fikciós dokumentumfilmet szeretne megvalósítani a bántalmazás témájában, amiben munkatársaink segítik őt.

2025. november 25-én megtartottuk hagyományos **szakmai konferenciánkat**, melynek ezévi témája a **verbális abúzus** volt – igazodva a **Focus Program** témájához. Előadóink voltak Dr. Vizin Gabriella PhD, klinikai szakpszichológus, pszichoterapeuta, habil. egyetemi docens, (Eötvös Loránd Tudományegyetem), aki Gaslighting, emocionális bántalmazás, megszegyenítő

kommunikációs helyzetek címmel tartott előadást. Őt Dr. Kengyel Gabriella PhD adjunktus (Eötvös Loránd Tudományegyetem, Pedagógiai és Pszichológiai Intézet) követte, aki az Interszekcionális sérülékenység: érzelmi és verbális bántalmazás fogyatékos és roma nőkkel szemben témájában mélyítette a résztvevők ismereteit. - Dr. Borbás Gabriella Dóra Phd. egyetemi docens, (Apor Vilmos Katolikus Főiskola) hiánypótló kutatását mutatta be a verbális abúzusról, Mítoszok és valóság. A nyelvi agresszió társas kapcsolatainkban címmel. Dr. Sárík Eszter PhD jogász, kriminológus, az Országos Kriminológiai Intézet főmunkatársa . "Szívsértés' vagy jogsértés...?" című előadásában a verbális erőszak büntetőjogi és kriminológiai megítéléséről beszélt. A program része volt egy beszélgetés Feure Yvette drámapedagógussal, akivel a kortárs bántalmazásról beszélgettünk a Láthatáron csoport Pitbull Kamilla című előadása kapcsán. A szakmai találkozó kísérőprogramja volt egy rajzverseny, amit az S.O.S. Krízis Alapítvány hirdetett a fővárosi, családok átmeneti otthonában élő gyerekek számára, Én és az anyukám... címmel. A pályázatra nagyon sok, gyönyörű rajz érkezett, amit a rendezvénynek helyszínt biztosító CEU előterében állítottunk ki, és természetesen minden gyermek, aki pályázott, ajándékot kapott.

Folytatódott együttműködésünk a **Habitat for Humanity Magyarország** szervezettel, akikkel az Újpesti Önkormányzat partnerségében együtt dolgozunk a Második esély programon. A program olyan családoknak segít, akik családok átmeneti otthonában élnek, de önálló életvitelre alkalmasak és nincs gyermekvédelmi probléma a családban. Az önkormányzat által felajánlott ingatlant a Habitat és for-profit önkéntesei felújítják, míg a mi szerepünk az, hogy felkészítsük a nálunk élő családot az önálló, intézményen kívüli életre. 2025-ben is egy családuk költöztetett ilyen önkormányzati ingatlanba.

Hatalmas elismerésként Alapítványunk intézményvezetője, Hellenbart László vehette át 2025-ben az **Újpesti Szociális Munkért** díjat, amit a szociális munka világnapján tartott ünnepségen adott át dr. Trippon Norbert polgármester a díjazottnak. Szervezetünk 1999 óta működik újpesti székhellyel, az idő alatt harmadszor érdelmeltük ki ezt az elismerést az önkormányzattól.

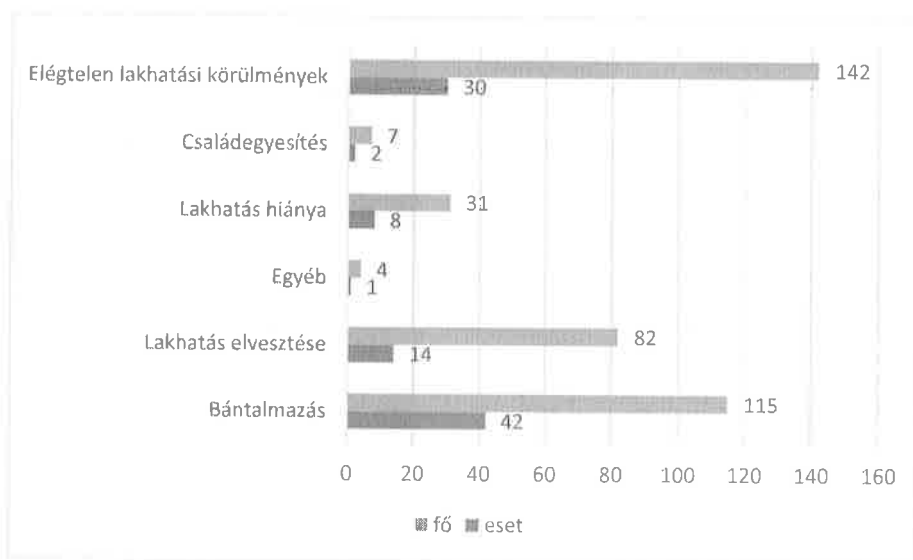

Az általunk nyilvántartott adatokat különböző szempontok szerint csoportosítjuk: megkülönböztetünk *jelzést*, ami azt jelenti, hogy valamilyen forrásból jelzés érkezett hozzánk arról, hogy egy családnak ellátásra van szüksége. Ez lehet a család maga, telefonos érdeklődéssel, emailben, személyesen, de lehet a családot körülvevő szociális háló valamely tagja is. A jelzésként nyilvántartott esetek még nem jelentenek feltétlenül felvételi jelentkezést is, azaz a család nem nyújt be jelentkezési lapot, csupán érdeklődik a felvétel lehetőségeiről.

2025-ben össz-intézményi szinten 531 családról érkezett *jelzés* hozzánk, aki lakhatási problémával küzd, ez 2048 főt jelent. Ez mérsékelt csökkenés a 2024-es adatokhoz képest, de nem jelentős a különbség. A *jelzésekből* mindössze 157 esetben valósult meg felvételi kérelem, ami 588 fő elhelyezési igényét takarja, köztük 328 gyermek és 18 magzat. A 2023-as év volt az első, amikor az átlagos, 1500 fő körüli jelzések száma átlépte a 2000 főt, ez a szám azóta is tartja magát.

2025-ben, a frissen gondozásba vett és a 2023-ról áthúzódó esetekkel együtt összesen 97 családot láttunk el, ez 381 főt jelent, ez nem jelent jelezős változást az előző évi adatokhoz képest. A 381 főből 143 volt a felnőtt, és 238 fő a gyermek (116 lány és 122 fiú)

A bekerülési okok szerinti bontást az alábbi diagramon mutatjuk be:

Vezető bekerülési ok intézményeinkbe az elégtelen lakhatási körülmények voltak – ez jellemzően zsúfolt, életvitelszerű tartózkodásra alkalmatlan ingatlant jelent, bizonyos esetekben gyermek születése okán került sor a beköltözésre, mert a kórházból nem adták haza az újszülöttet az elégtelen lakhatás miatt. A második legerősebb ok a kapcsolati erőszak volt, ehhez érdemes azt figyelembe benni, hogy intézményeink közül kettő krízisközpontként

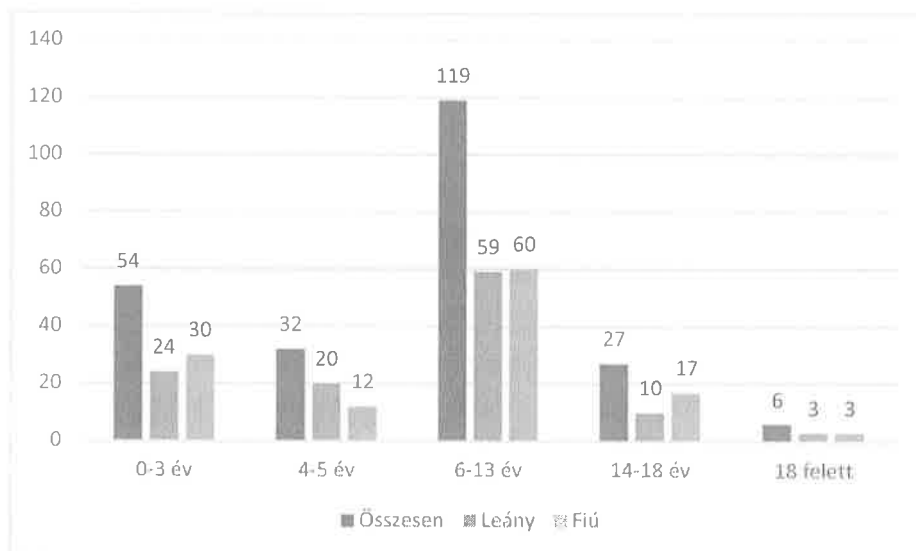
működik. A fővárosban összesen 4 krízisközpontként működő családok átmeneti otthona van, ebből kettő az S.O.S. Krízis Alapítvány fenntartásában. A krízisközpontokban a nap 24 órájában fogadjuk – elsősorban az Országos Kríziskezelő és Információs Telefonszolgálat közvetítésével – a kapcsolati erőszak áldozatait, intézményenként 2-2 lakószobában, szabad kapacitás esetén többen is.

A diagramon megkülönböztetjük a *lakhatás elvesztése* és a *lakhatás hiánya* kategóriákat: előbbi azt jelöli, amikor valaki egy meglévő, önálló lakhatás elveszít, például el kell hagyja az albérletét, vagy önkormányzati bérlakásból lakoltatják ki, míg utóbbi kategóriába azok sorolandók, akiknek az átmeneti otthonba kerülés előtt sem volt önálló lakhatásuk, például másik átmeneti otthonból jönnek, vagy szívésségi lakáshasználóként a vér szerinti családdal éltek eddig. Aggasztó adat, hogy többen vannak a *lakhatás hiánya* kategóriában, ami tartós otthontalanságot, lakhatás nélkülséget jelöl, nem az első lakhatásvesztés kategóriája erősebb. A két szám közötti jelentős különbség is rámutat arra az egyre mélyülő lakhatási válságra, amit jelenleg tapasztalunk: évek, olykor évtizedek megoldatlan lakásproblémája – hiánya kering az ellátórendszerben, részben az úgynevezett vándorló családok jelenségével, részben azzal, hogy egyre több, mélyszegénységben élő fiatal első kilépési kényszere a vér szerinti családból az, hogy családok átmeneti otthona intézményben alapítja meg saját családját.

Az *egyéb* kategória az Alapítványunk által működtetett Félutas Házat takarja. Ebben az ellátási formában olyan, kapcsolati erőszak áldozataként krízisközpontban vagy családok átmeneti otthonában élő családokat helyezünk el, akik pályázati úton elnyerik a lehetőséget. Itt akár 5 évig maradhatnak, egy komplex rehabilitációs program keretében. Előző félutas családuink önkormányzati bérlakásba költözött, így 2024-ben országos pályázatot írtunk ki, aminek eredményeként egy édesanya és három gyermeke – közülük kettő fogyatékkal élő – költözött a lakásba.

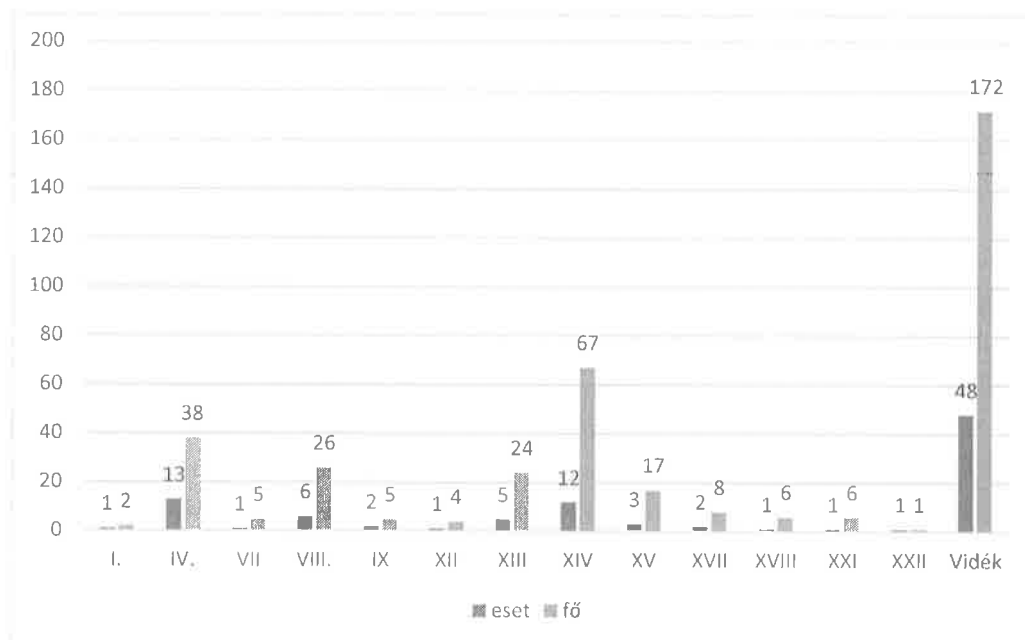
2025-ben nem történt azonnali elhelyezést igénylő gondozás, mindamelllett nagy igény lenne az azonnali elhelyezésekre, az ellátórendszer – így az S.O.S. Krízis Alapítvány intézményei – túltelítettsége miatt az esetek többségében képtelenség megoldani az azonnali elhelyezést, várólista rendszere működik. A bevezetőben mutatott jelzések, felvételi kérelmek és elhelyezés aránya mutatja a túljelentkezés mértékét, gyakorlatilag ha kiköltözik egy családuink, a várólistáról azonnal be is költözik egy a helyére, üres kapacitások igen esetlegesen állnak rendelkezésre.

A gyermekek bekerülési életkora:

A gyermekvédelmi törvény lehetőséget ad arra, hogy kiskorú testvér esetén a már nagykorú gyermeket is ellássuk a családjával együtt, annak 24 éves koráig, ilyen módon 6, már 18. életévét betöltött gyermek és családja is igénybe vette az ellátást.

A lakcím szerinti területi megoszlás az alábbiak szerint alakult:

Intézményeink mindegyike országos befogadású, azaz nem kizárólag a székhely/telephely címe szerinti illetékességgel rendelkező rászorulókat fogadunk, hanem az országban bárhol. Erre azért van szükség, mert a kapcsolati erőszak áldozatainak menekítésekor az egyik fő elv az, hogy lehetőleg az eredeti lakhelyétől távolabb helyezték el, a fizikai távolság növelésével is erősítve a család biztonságát. A kapcsolati erőszak miatt ellátásunkba került

családok esetében a gondozási idő legfeljebb 56 nap lehet, ez idő alatt megszervezzük a család hosszútávú, biztonságos lakhatását, ami jellemzően egy másik családok átmeneti otthona, anyaothton, ahol a krízist követően elkezdheti újraépíteni az életét. A továbblépés iránya nem feltétlenül másik fővárosi ellátó intézmény, sok esetben ez nem is szolgálná a család érdekeit, hanem az ország bármely részán lévő, szintén országos befogadású otthon.

Gyakran kapunk emellett olyan megkereséseket, miszerint a vidéken, rossz körülmények között élő családok azért szeretnék a fővárosba költözni, mert „itt van munka”, és ezt akként szeretnék elérni, hogy egy átmeneti otthonba költöznek a mélyszegénységből. Bár érthető ez az illúzió, ilyen esetekben ritkán szoktunk elhelyezést biztosítani, jellemzően csak olyan esetekben, ahol egyéb ok is indoklja a fővárosi elhelyezést (például speciális orvosi ellátásra vagy fejlesztésre szoruló gyermek, aki lakhelyükön nem kapja meg a megfelelő ellátást). Azonban ha nincs különös mérlegelésre okot adó körülmény, akkor a helyben elérhető, területileg illetékes ellátókhöz irányítjuk a kérelmezőt. Sok éves tapasztalatunk az, hogy az alacsony iskolai végzettségű és alacsony munkaerőpiaci státuszú családok esetében a vidékről fővárosba vándorlás és szociális zsákutcát jelent: illetékesség hiányában nem számíthatnak önkormányzati lakáspályázatok sikerére, természetes támogatórendszer hiányában a munkavállalás, megélhetés, a mindennapok megszervezése eszköztelen marad, annyi jövedelemre pedig nem tudnak szert tenni, hogy kifizessenek egy budapesti albérletet. Ezek a családok ezt követően sok évig „vándorolnak” az ellátórendszerben, intézményről-intézményre, ami közben a valamikor meglévő, eredeti lakhely szerinti tőkájük is odavész. Az ilyen elhelyezés csupán látszólagos segítséget jelent, hosszú távon egy megoldhatatlan helyzetet konzervál a család számára.

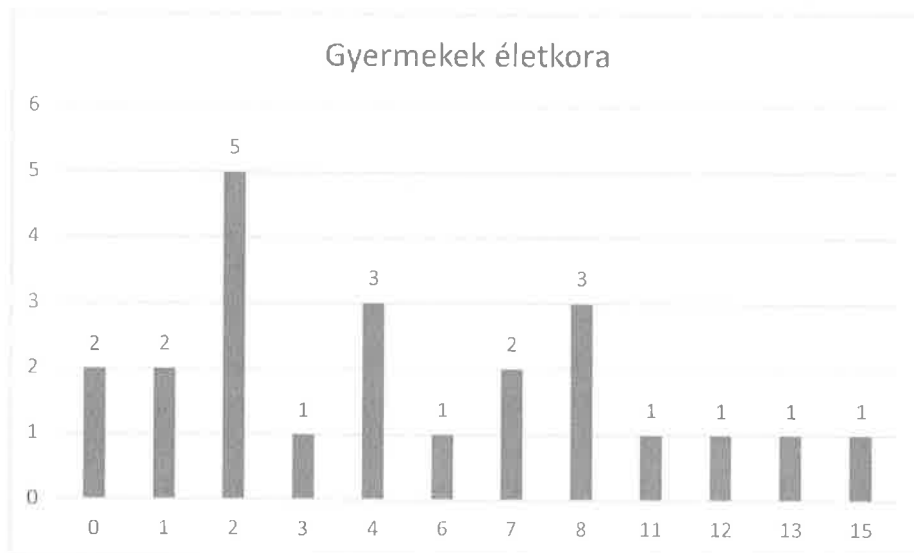
A Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint 2024-ban¹ országosan 4.466 férőhely állt rendelkezésre családok átmeneti otthona intézményekben – 2023-ban 4.400, azaz mindössze 66 férőhellyel bővült az ellátórendszer egy év alatt! - , amiken 2024. december 31-én 2.622 gyermek és 1.483 felnőtt élt. Összevetve az általunk látott számokkal, világosan látszik, hogy a terület súlyos kapacitásgondokkal küzd: sokszoros a túljelentkezés az intézmények többségében, azonnali megoldásokat ritkán tud biztosítani az ellátórendszer, és – a fenti statisztikából láthatóan – a problémák megoldására sok esetben nem ott kerülhet sor, ahol a probléma keletkezett, hanem egy, a család lakhelyétől távol eső intézményben. Országos léptékben is erős probléma ez, de a fővároson belül sem feltétlenül érdeke a gyermeknek, hogy az átmeneti elhelyezés miatt kiszakadjon a megszokott közegéből, és iskolát, óvodát kelljen váltania.

¹ 2025-ös adatok még nem állnak rendelkezésre, de nagyságrendi változás vélhetően nincs.

Ellátotti adatok Újpest vonatkozásában

2025-ben 14, Újpesti illetékességű, vagy az újpesti Család-és Gyermekjóléti Szolgálat által delegált család vette igénybe a szolgáltatásunkat. A családokban 21 felnőtt és 23 gyerek élt. 2 gyermek az ellátási idő alatt született, míg egy gyermek családba fogadással a gondozási időtartam alatt került az ellátásunkban lévő családhoz.

A gyermekek bekerülési életkora az alábbi táblázatban látható:

Látható, hogy legnagyobb arányban (43%) a 0-3 éves, bölcsődés korú korosztályból kerültek ki a gyerekek, a többi korosztály ennél kisebb arányban vett részt az ellátásban. Az újpesti bölcsődei ellátással évekre visszamenően kiváló kapcsolatot ápolunk, minden érintett gyermekünk számára haladéktalanul biztosítják az ellátást.

Az intézményünk szempontjából területileg illetékes Ambrus Utcai Óvoda külön együttműködési megállapodás keretében problémamentesen és azonnal fogadja az ellátásunkban élő gyermekeket, illetékességtől függetlenül. Hasonlóan jó és napi szintű a kapcsolatunk a Megyeri Úti Általános Iskolával, minden jelentős kérdésben kölcsönösen együtt tudunk működni egymással. Mindkét intézmény fokozott tehernek van kitéve amiatt, hogy újpesti otthonunk krízisközpontként is működik, azaz folyamatosan fogadjuk a kapcsolati erőszak áldozatait. Az áldozatokkal menekülő gyermekek számára az óvoda és az iskola ideiglenes vendégtanulói jogviszony keretében biztosítja a tankötelezettség teljesítését, haladéktalanul fogadják ezeket a gyermekeket is.

Komolyabb problémaként van jelen azonban az, hogy a környék többi oktatási intézménye nem kíván részt vállalni az átmeneti gondozott gyermekek ellátásában. Évek óta egyeztetünk erről a kérdésről a Tankerülettel, hogy próbáljuk tehermentesíteni a Megyeri Úti Általános Iskolát, kevés eredménnyel.

2025-ben összesen 6.952 ellátotti napot töltöttek intézményünkben újpesti családok, az átlagos napi igénybevétel 19,04 volt. A kiköltöző családok közül egy család az Újpesti Önkormányzat, a Habitat for Humanity Magyarország Kft és Alapítványunk együttműködésében megvalósuló Második esély programban önkormányzati bérlakáshoz jutott Újpesten. Egy család esetében rendkívül rövid idejű gondozásról volt szó, őket – egy apa és fia - 2024. karácsonyán, krízishelyzetből fogadtuk be, majd 2025 januárjába el is hagyták intézményünket. Egy család esetében (anya és három gyermeke) szintén újpesti önkormányzati bérlakásba költözés volt a gondozás vége. Két esetben mások életének, testi épségének veszélyeztetése miatt kellett megszüntetnünk ellátotti jogviszonyt, mert életveszélyesen megfenyegették lakótársukat. Három család az átmeneti gondozás idejének lejártát követően másik családok átmeneti otthonába költözött.

2025. december 31-én újpesti 7 család volt ellátásunkban

PÉNZÜGYI BESZÁMOLÓ BUDAPEST FŐVÁROS IV. KERÜLETE ÖNKORMÁNYZATA RÉSZÉRE

Megnevezés	Bevétel	Kiadás	IV.kerület 15 főre	Elszámolás
Központi költségvetési támogatás	264 197 937			
Önkormányzati szerződés (8 db)	22 764 114			
-ebből IV.kerület	15 024 094			
Egyéb bevételek	71 506 018			
Áramdíj összesen		12 413 076		
Áramdíj arányosan			1 577 933	836 999
Víz és Csat díj összesen		4 074 994		
Víz és Csat díj arányosan			518 008	274 772
Szemétszállítás összesen		1 370 067		
Szemétszállítás arányosan			174 161	92 382
Gázdíj összesen		11 007 055		
Gázmű arányosan			1 399 202	742 193
Béreköltség+járulékok összesen		193 948 828		
Családgondozó bére			24 654 512	13 077 747
Szakgondozó			0	0
Fenntartás egyéb ag.ktg.(élelm.,tiszt.,stb)		7 620 266		
Karbantartási ktg		5 814 070		
Bérleti díjak		8 897 629		
Egyéb költségek		59 328 018		
Összesen:	358 468 069	304 474 003	28 323 816	15 024 094

Budapest, 2026. február 12.

Hellenbart László

Intézményvezető

(Az esettanulmányban szereplő család neveit megváltoztattuk)

Az esettanulmányomban a négytagú család történetét mutatom be, különös tekintettel a lakhatási krízis kialakulására, annak kezelésére, valamint az önálló életvitelhez vezető hosszú és összetett folyamatra. A család intézményünkbe való jelentkezésekor egyszerre volt jelen a lakhatási bizonytalanság, a megélhetési nehézségek és a jövőtervezéssel kapcsolatos kilátástalanság érzése. Ezek a tényezők nemcsak anyagi, hanem érzelmi terheket is rótt a családra.

A családgondozási folyamat során ugyanakkor megfigyelhetővé vált egy lassú, de folyamatos előrehaladás. A történet egy olyan fejlődési ívet rajzol fel, amelynek végére a család képes volt kilépni az átmeneti ellátásból, és önálló, stabil lakhatási megoldáshoz jutott. Ennek eredményeként 2025 novemberében felújított szociális bérlakásba költözhetek Újpesten. A folyamat jelentősége nemcsak az elért eredményben, hanem az odavezető útban is megmutatkozik, amely során a család fokozatosan megerősödött, és képessé vált saját erőforrásainak tudatosabb használatára.

Fontos hangsúlyozni, hogy a változás nem egyik napról a másikra történt. A folyamat során számos bizonytalanság, elakadás és visszalépés jelent meg, amelyek természetes velejárói voltak a krízisből való kilábalásnak. A fejlődés lépésről lépésre valósult meg, miközben a szülők fokozatosan egyre tudatosabban értették meg és vállalták fel a változtatáshoz szükséges felelősségüket, mind a lakhatás, mind a megélhetés, mind pedig a gyermeknevelés területén.

A család története és az intézményi bekerülés

A család hosszú ideje Budapest IV. kerületéhez kötődik. Mindennapi életük, a szülők munkavállalása, valamint a gyermekek oktatása és nevelése is jellemzően Újpesthez kapcsolódott. Ez a területi kötődés a család életében stabil pontot jelentett, és később a lakhatási megoldások kiválasztásánál is meghatározó szerepet játszott.

Az édesanya, Nagytarcsán született, a negyvenedik életévéhez közelít. Férjével, a nála tíz évvel idősebb több mint tizenhat éve élnek együtt Budapesten. Közös életüket albérletben kezdték a IV. kerületben, ahol közel tizenkét éven keresztül éltek. Ez az időszak a

család számára viszonylagos biztonságot és kiszámíthatóságot jelentett, amelynek keretei között megszülettek gyermekeik, és kialakult a család mindennapi működése.

A hosszú ideig fennálló bérleti jogviszony a tulajdonos döntése miatt megszűnt, az ingatlant eladták. A család ezt követően a XIII. kerületben talált új albérletet, ahol két és fél évig éltek. Ez az időszak átmeneti stabilitást biztosított számukra, azonban 2024-ben a tulajdonos itt is jelezte az ingatlan eladását, és mindössze két hónap haladékot adott a kiköltözésre. A rövid határidő jelentős bizonytalanságot és stresszt okozott, és a család számára egyre világosabbá vált, hogy piaci albérletben hosszú távon nem tudnak biztonságosan tervezni.

A felmondást követően sikerült egy albérletet találniuk Istvánfalván, azonban a költözés napján a tulajdonos visszalépett a megállapodástól. A család így egyik napról a másikra súlyos lakhatási krízishelyzetbe került, minden előzetes felkészülési lehetőség nélkül. Ez az esemény különösen megrázó volt számukra, mivel addigi erőfeszítéseik egyik pillanatról a másikra váltak eredménytelenné.

Új albérlet keresésére sem idejük, sem anyagi lehetőségük nem maradt. A helyzetet tovább nehezítette, hogy a család nem számíthatott rokonai segítségére. Édesanyjával régóta nem tart kapcsolatot, édesapja 2023 nyarán hunyt el. Édesanyja és szülei között szintén megszakadt a kapcsolat alkoholbetegségük miatt. A lakhatási krízis idején a család teljes mértékben magára maradt, külső támogatás nélkül.

A lakhatási bizonytalanság mellett a megélhetés kiszámíthatatlansága is komoly terhet rótt rájuk. Édesapja pékként dolgozik hosszú évek óta, munkaviszonya viszonylag stabil volt, azonban jövedelme önmagában nem tette lehetővé egy piaci albérlet hosszú távú fenntartását. Édesanyja munkavállalása ezzel szemben kifejezetten hullámzó volt, ami tovább rontotta a család pénzügyi kilátásait.

Ezek a körülmények vezettek oda, hogy a család felvételét kérte, és 2023. október 6-tól átmeneti gondozásba került az S.O.S. Krízis Alapítvány Családok Átmeneti Otthonában. Az intézményi bekerülés indokolt és szükségszerű lépés volt, mivel a lakhatási krízis hirtelen alakult ki, és nem maradt reális esélyük más önálló megoldásra. Az átmeneti otthon biztonságos, védett keretet biztosított számukra, ahol egyszerre kaptak lakhatást, strukturált napirendet és intenzív szakmai támogatást.

Az intézményben eltöltött közel fél év során a család együttműködő magatartást tanúsított, aktívan részt vett a gondozási folyamatban, és következetesen törekedett az önálló életvitel feltételeinek megteremtésére. A közös munka eredményeként a család gondozása külső férőhelyen folytatódott, amely már nagyobb önállóságot biztosított számukra, ugyanakkor továbbra is szakmai kísérést és támogatást igényelt.

Gondozási célok és a közös munka iránya

A gondozás kezdetén a legfontosabb cél a család biztonságának helyreállítása volt. A lakhatás elvesztése miatt a család egyik napról a másikra került kiszolgáltatott helyzetbe, ezért elsődleges feladatként az jelent meg, hogy kiszámítható, stabil keretek között élhessenek, és a mindennapi működésük ne omoljon össze. A fizikai biztonság megteremtése mellett hangsúlyt kapott az érzelmi stabilizálás is, amely elengedhetetlen volt a további közös munka szempontjából.

A gondozás fókuszában a lakhatás rendezése mellett a megélhetés stabilizálása állt. Fontos volt, hogy a szülők munkavállalása fennmaradjon, a jövedelem tervezhetővé váljon, és a család képes legyen akár kisebb összeggel is rendszeres megtakarítást kialakítani. A külső férőhely intézményi feltételrendszere megkövetelte a térítési díj időben történő befizetését, a szabályok betartását és a folyamatos együttműködést, amelyek mind hozzájárultak a felelősségvállalás erősödéséhez.

A gondozás során kirajzolódó nehézségek

Az édesanya, [] munkavállalása különösen bizonytalan volt. Korábban iskolai takarítóként dolgozott, majd a XIII. kerületben egy CBA üzletben vállalt munkát, ahol hosszabb ideig egyszerűsített foglalkoztatásban, később napi bejelentéssel dolgozott. A fizikai megterhelés, a hosszú műszakok és az alacsony jövedelem miatt ezt a munkát nem tudta tartósan fenntartani. Később cukrászdában is dolgozott, ugyanakkor volt olyan időszak, amikor több hónapig nem dolgozott. Munkavállalásának kiszámíthatatlansága miatt a család pénzügyi helyzete hullámzó maradt, így nem minden hónapban tudtak megtakarítani.

A gondozás későbbi szakaszában a család bevétele növekedett, mivel [] másodállást vállalt, [] pedig visszatért a cukrászdába dolgozni. Ennek hatására a megélhetés stabilabbá vált, és egyre könnyebbé vált a hosszabb távú tervezés. A rendszeres megtakarítás fokozatosan beépült a mindennapi működésükbe. Jelentős fordulópontot jelentett, amikor a család bekapcsolódott

az intézmény „Alaprákó” előtakarékosági programjába. A megtakarítás kezdetben kisebb összeggel indult, majd fokozatosan vált rendszeressé, és konkrét célt adott a család számára, hiszen az összegyűjtött pénzt az önálló lakhatás és az új otthon berendezésének megalapozására kívánták felhasználni.

Mindkét szülő alapfokú végzettséggel rendelkezik, ami hosszú időn keresztül szűkítette a munkalehetőségeiket. Emiatt jellemzően alacsony bérezésű, fizikailag megterhelő és bizonytalan munkakörökben tudtak elhelyezkedni. A gondozási folyamat során azonban mindkettőjükben megjelent az igény arra, hogy ezen változtassanak. Esetében ez konkrét lépésekben is megvalósult: felismerte, hogy az addigi munkák nem jelentenek hosszú távú megoldást, ezért beiratkozott középiskolába, és megkezdte tanulmányait. A tanulás erősítette az önbizalmát, és segítette abban, hogy tudatosabban tervezze a jövőjét. A „Van Esély” Alapítvány támogatásával megpróbálta megszerezni a jogosítványt, mert úgy gondolta, hogy ez új munkalehetőségeket nyithatna meg előtte. A KRESZ-vizsgát azonban több alkalommal sem sikerült teljesítenie, ami csalódást okozott számára, ezért végül feladta ezt a lehetőséget.

Gyermekek iskolai helyzete és szülői szerepek

A gondozási folyamat során kiemelt figyelmet kapott az iskolai hiányzások kezelése, valamint a szülői határok megerősítése. 2025 márciusában szükségessé vált egyértelműen jelezni a szülők felé, hogy intézményi keretek között az indokolatlan hiányzások nem elfogadhatók, és a rendszeres iskolába járás alapfeltételnek számít. A beszélgetések során hangsúlyt kapott az is, hogy a gyermekek túlzott bevonása a felnőtt döntésekbe hosszabb távon megterhelő lehet számukra, és hátrányos a fejlődésükre.

A szülői felelősség és a határok fejlődése nem egyik napról a másikra történt, azonban a folyamat során egyértelmű előrelépés volt tapasztalható. Az indokolatlan hiányzások megszűntek, a gyermekek iskolai jelenléte rendszeressé vált, és a család működése kiszámíthatóbbá vált.

Középiskolai felvételijére való felkészülés során korrepetálásra volt szükség, amelyhez külső, önkéntes fejlesztőpedagógus segítségét is sikerült bevonni. A célzott támogatás eredményeként . . . sikeres felvételit tett, és az újpesti Kanizsay Dorottya Katolikus Gimnáziumban kezdte meg középiskolai tanulmányait a 2025–2026-os tanévben. Bátyja,

... a Bethlen Gábor Technikumban folytatja tanulmányait a 10. évfolyamon és a tanulás mellett gyors étteremben vállalt diákmunkát.

A Habitat lakhatási program

A gondozási folyamat későbbi szakaszában, 2025 elején a család számára lehetőség nyílt arra, hogy pályázzon a Habitat for Humanity Magyarország és Újpest Önkormányzata közös lakhatási programjára. Ez a lehetőség nem váratlanul érkezett, hanem egy hosszabb felkészülési időszak eredménye volt, amely során a család fokozatosan alkalmassá vált az önálló lakhatásra.

A pályázathoz több feltételnek kellett megfelelni. Elvárás volt az igazolható, bejelentett munkaviszony, a rendszeres megtakarítás és a jó intézményi együttműködés. A kiválasztás során fontos szempontként jelent meg az is, hogy a család hosszú ideje a IV. kerülethez kötődik, itt élnek, dolgoznak, és ide járnak iskolába a gyermekeik.

Ebben az időszakban a gondozás elsősorban arra irányult, hogy a család felkészüljön egy önállóbb életre, és meg tudjon felelni azoknak a feladatoknak és felelősségeknek, amelyek egy saját otthon fenntartásával járnak. A folyamat több hónapon keresztül zajlott. A várakozás érzelmileg megterhelő volt, különösen az édesanya számára, ugyanakkor a segítői jelenlét hozzájárult ahhoz, hogy a család motivációja fennmaradjon. 2025 októberében a pályázat sikerrel zárult, és a család felújított szociális bérlakásba költözhetett Újpesten.

Szakmai értelmezés és tanulságok

A folyamat egyik legfontosabb tanulsága, hogy a családok fejlődése az esetek többségében nem egyenletes. A visszaesések, bizonytalanságok és megtorpanások nem teljes visszaesést jelentenek, hanem a változással járó természetes folyamat részei. A segítői munka során ezért kiemelt jelentősége volt a türelemnek, a következetességnek és a hosszú távú szemléletnek.

A ... családdal végzett munka során hamar nyilvánvalóvá vált, hogy a változás nem lesz gyors vagy zökkenőmentes. ... személyisége kihívást jelentett a segítői kapcsolatban, mivel határozott elképzelésekkel rendelkezett, erősen ragaszkodott saját nézőpontjához, és nehezen engedett abból, amit igaznak gondolt. Ez időnként feszültséget okozott, és próbára tette az együttműködést.

Ugyanakkor ez az erős személyiség fontos erőforrásnak is bizonyult. Kitartása, önállóság iránti igénye és belső motivációja végig jelen volt a folyamat során. A segítői munka célja nem ennek letörése, hanem annak támogatása volt, hogy ezt az energiát konstruktív irányba tudja fordítani.

A segítői munka végig arra törekedett, hogy a felelősség a szülőknél maradjon. Nem a döntések átvállalása, hanem a döntési helyzetek tudatosítása és a következmények átgondolásának támogatása állt a középpontban. Ez különösen fontos volt a munkavállalás, a tanulás és a pénzügyi kérdések területén.

A folyamat végére a család nem vált problémamentessé, ugyanakkor sokkal stabilabban működik. Képesek kezelni a nehéz élethelyzeteket, hamarabb segítséget kérnek, ha elakadnak, és realisabban terveznek. A lakhatás rendeződése, az édesanya tanulmányainak megkezdése és a gyermekek iskolai előmenetelének fenntartása egyértelműen azt mutatja, hogy a közös munka valódi és tartós előrelépést eredményezett.

Ez az eset megerősítette azt a szakmai tapasztalatot, hogy az erős személyiségű kliensekkel való munka egyszerre jelent kihívást és lehetőséget. Amennyiben sikerül velük partneri együttműködésben dolgozni, és erőforrásaikat nem akadályként, hanem fejlődési potenciálként kezelni, a változás nemcsak elindulhat, hanem hosszú távon is fenntarthatóvá válik.

Az eset további alakulása

A család szociális bérlakásba költözésével feltehetően egy új, lehetőségekkel teli időszak kezdődik a család életében. Az intézményi keretek megszűnése megkönnyebbülést jelent számukra, ugyanakkor az önálló élet felelőssége is teljes egészében rájuk hárul. A mindennapok megszervezése, a kiadások figyelése és a lakás fenntartása a továbbiakban a család saját feladata. A korábban kialakított pénzügyi szokások segítik őket abban, hogy elkerüljék egy újabb krízishelyzet kialakulását, még akkor is, ha az anyagi helyzet időnként szorosabb.

tanulmányainak folytatása fontos kapaszkodót jelent számára, és hosszabb távon új munkalehetőségek felé nyithat utat. A tanulás, a munkavállalás és a családi feladatok összehangolása továbbra is kihívást jelent, de az eddig megszerzett tapasztalatok segítik ebben. A gyermekek számára a rendezett lakhatás kiszámíthatóságot és biztonságot jelent, ami támogatja az iskolai előmenetelüket.

Önreflexió

A családdal való munka során erősödött bennem a tudatosság a saját szerepemről. Fontos volt számomra, hogy a felelősség a szülőknél maradjon, és hogy a döntéseik következményeit is maguk tudják felmérni. Ez segített abban, hogy a család tagjai a saját erőforrásaikat használják, és ne függjenek tőlem a mindennapi életükben. Az eset során azt is tapasztaltam, hogy a személyes kapcsolat, a nyílt és őszinte kommunikáció és a következetesség nagyon sokat jelent a közös munkában. és esetében láthattam, hogy a bizalom kiépítése, a pozitív visszajelzéseim motivációs erővel bírtak. Megtanultam, hogy a segítői munka során nemcsak a konkrét megoldásokra kell figyelnem, hanem arra is, hogy a család érezze a támogatást és a biztonságot, Világossá vált az is, hogy az erős személyiségű emberekkel nem mindig könnyű a munka, de ez az erő értékes erőforrás is lehet, ha partnerként kezeljük őket.

